

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu, Mgr. Jaromíra Hájka, a přísedících, Jany Božovské a Ing. Stanislava Jindry,

takto:

Obžalovaná

██████████,

nar. dne ██████████ v ██████████, trvale bytem
██████████,

se uznává vinnou, že

- 1) v přesněji nezjištěné době, nejméně od roku 2009 do roku 2015, na různých místech, kde v té době společně s nezletilou dcerou ██████████, narozenou ██████████, bydlela, za účelem vlastního sexuálního uspokojení jmenované poškozené ██████████, ██████████, nutila nezletilou, aby s ní ██████████, a to opakovaně v nezjištěném počtu případů, a nezletilá se zřetelem k nízkému věku smysl a účel jednání obžalované nechápala, a proto nemohla zvolit účinnou obranu, ačkoliv ji někdy počínání ██████████ a nelíbilo se jí, přičemž ██████████ se takového jednání dopustila, ačkoliv věděla, že nezletilá je dítě mladší patnácti let,
- 2) v přesně nezjištěné době, mezi rokem 2015 a dubnem roku 2021, na různých místech, kde se v tomto období zdržovala, tedy buďto při probíhajícím styku obžalované jako matky s nezletilým synem, ██████████, narozeným ██████████, svěřeným do výchovy otci, ██████████, nar. dne ██████████, po ukončení společného soužití obou rodičů v roce 2016, v době po obnovení společného soužití během roku 2017 až do roku 2019, nebo po opětovném odstěhování obžalované, když nezletilý docházel za ██████████ v rámci styku dítěte s matkou, za účelem vlastního sexuálního uspokojení nezletilého ██████████ opakovaně, v nezjištěném počtu případů přiměla k sexuálním interakcím, z čehož nejméně v jednom případě ██████████, dále v jednom případě, ██████████, ██████████, a nezletilý nechápal smysl takového jednání, nedokázal dát najevo svou vůli a účinně se

bránit, přičemž obžalovaná se takového jednání dopustila, ačkoliv věděla, že nezletilý je dítě mladší patnácti let,

- 3) a dále v období mezi roky 2009 až 2021 nezajišťovala nezletilým dětem, [REDACTED] a [REDACTED], v době, kdy žili s rodiči ve společné domácnosti, resp. v době, kdy nezl. [REDACTED] navštěvoval obžalovanou v rámci styku dítěte s matkou, všestranný klidný a harmonický rozvoj, a to zejména každodenní péči, nezajímala se o jejich výchovu, neposkytovala jim pravidelný dostatek jídla, nehrála si s nimi, neprojevovala jim mateřskou lásku, nedbala na docházku nezletilé [REDACTED] do školy a nedohlížela na její přípravu do školy, často jí vulgárně nadávala, fyzicky ji bezdůvodně trestala, nutila ji, aby pro ni opatrovala peníze na cigarety, a když nesehnala peníze, obžalovaná ji nutila, aby sbírala nedopalky cigaret, a pro soustavný nedostatek peněz, aby si zajistila peníze na jídlo a oblečení, přičemž v důsledku této neutěšené situace, bez rodinného zázemí, nezletilá [REDACTED] začala zneužívat marihuanu a pervitin, přičemž shora popsanému jednání přihlížel nezletilý [REDACTED], který byl k sestře hluboce citově vázaný, dále pak v době, kdy s obžalovanou žil ve společné domácnosti [REDACTED], byly obě děti přítomny jejich častému vzájemnému vulgárnímu a fyzickému napadání, navíc [REDACTED] během tohoto období hrála počítačové hry, na nichž byla zcela závislá, pročež potřeby dětí alespoň částečně saturoval [REDACTED],

a v důsledku jednání obžalované došlo podle znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie, resp. z oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a dospělých, MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. Simony Měchové PhD., u tehdy nezletilé [REDACTED] k disharmonickému vývoji osobnosti, který byl vážně narušen vlivem dysfunkčního rodinného prostředí, jako následek sexuálního zneužívání, konfliktního soužití matky s partnerem, jemuž byla přítomna, bezdůvodným trestáním ze strany matky, což vyústilo v závislost nezletilé na návykových látkách, a v době před dvojí hospitalizací v roce 2021 na psychiatrii byla u ní přítomna posttraumatická stresová porucha, a nezletilá je tudíž obětí trestného činu se syndromem zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte (CAN),

a u nezletilého [REDACTED] je patrné narušení emočního a sociálního vývoje, přičemž jmenovaný, který byl přítomen fyzickému násilí mezi rodiči, fyzické agresí na sestře, je citově zanedbaný, a i vzhledem k tomu, že byl ze strany matky vystaven sexuálnímu zneužívání, ojediněle se u něho projevuje sexualizované chování, jako možný důsledek zneužívání, a nelze u něho vyloučit abnormální psychosexuální vývoj, v důsledku čehož je nezletilý dítě se syndromem zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte (CAN),

přičemž syndrom CAN je stav, kdy je dítě vzhledem k deprivaci a špatnému zacházení v rodině ohroženo trvale narušeným vývojem osobnosti s tím, že se jedná o přímou souvislost s dlouhodobým nepříznivým zacházením v rodině formou zanedbávání, citové a podnětové deprivace, odpovídající emočnímu týrání,

tedy

ad 1), 2)

jiného donutila k pohlavnímu styku zneužitím jeho bezbrannosti, čin spáchala jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

ad 1), 2), 3)

týrala osobu, která byla v její výchově, spáchala takový čin nejméně na dvou osobách a páchala takový čin delší dobu,

úmyslně ohrozila rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděla k zahálčivému nebo nemravnému životu a závažným způsobem porušila svou povinnost o něj pečovat nebo jinou

svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti a pokračovala v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchala

ad 1), 2)

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

ad 1), 2), 3)

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku

pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tyto trestné činy podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců, pro jehož výkon se obžalovaná dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované ukládá povinnost nahradit poškozené [redacted], nar. dne [redacted], nemajetkovou újmu v penězích ve výši 400 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně od 13. 4. 2022 do zaplacení a nezl. poškozenému [redacted], nar. dne [redacted], nemajetkovou újmu v penězích ve výši 200 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně od 11. 5. 2022 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození [redacted] a nezl. [redacted] se zbytky svých nároků v nepřiznané části odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. V následujícím odůvodnění soud uvádí (pro dané rozhodnutí) zásadní pasáže výpovědí v řízení vyslechnutých osob, jakož i další podstatné skutečnosti plynoucí z provedených listinných důkazů a znaleckého zkoumání, které byly významné pro rozhodnutí o vině, trestu a v řízení uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Ostatní detaily jsou součástí spisového materiálu, přičemž procesním stranám byla poskytnuta možnost se s tímto seznámit. Účelem odůvodnění rozsudku není v podrobnostech rekapitulovat výpovědi osob, resp. přesně popsat obsah jednotlivých listin, nýbrž z obsahového hlediska důkazy hodnotit, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, a poměřovat takovéto důkazy konfrontačním způsobem.
2. **Obžalovaná** [redacted] v hlavním líčení podrobně vypověděla o okolnostech vztahujících se ke své vlastní osobě, dětem i fungování společné domácnosti, ohledně čehož sama připustila, že velmi často střídala místa bydliště. Detailně se zabírala žalovanými skutky, v jejichž případě připustila, že jedenkrát [redacted], k čemuž jí vyzval její tehdejší partner, otec [redacted], a to v útlém dětství poškozené, ještě když žili v [redacted]. Jednou, už v době, kdy dcera chodila s [redacted], pak strpěla, když při společném spaní na váleňdě dcera, k níž byla otočená zády, směrem k obžalované [redacted], což [redacted] vyhodnotila tak, že si chce poškozená „[redacted]“. [redacted] ji pobízel také k nevhodnému chování vůči synovi, poškozenému [redacted], tehdy sedmi až osmiletému, jehož [redacted] si na přání partnera měla

██████████, přičemž i sám syn ██████████ naznačoval, aby tak učinila, čemuž ovšem plně nevyhověla, neboť ██████████. Poškozený o stejnou činnost stál i poté, jak jí i následně naznačoval, ale vysvětlila mu, že na takové věci je ještě malý. ██████████, která vypovídkla o jednání popsaném ve výrokové části rozsudku, si dle obžalované vše vymyslela, a to jako pomstu za to, že ji nechala zavřít do diagnostického ústavu, případně z důvodu negativního vlivu drog na její osobnost, resp. kvůli tomu, že ji k výpovědi proti ██████████ navedl ██████████. Obžalovaná připustila, že v inkriminovaném období, když se měla starat o dvě nezletilé děti, byla závislá na hraní pokeru (prostřednictvím počítače), v důsledku čehož péči o děti zanedbávala, jinak ale na své straně zanedbání důležitých rodičovských povinností neshledává. Podezření, že ██████████ bere drogy, obžalovaná pojala, když poškozená žila s ██████████, kdy jí bylo čtrnáct a půl roku. Zřejmě si našla špatnou partu lidí, kterými se obklopovala. Své děti obžalovaná nikdy nebila, netýrala, dceru pouze jednou zatahala za vlasy. O děti se až na zmíněnou dobu závislosti starala, intenzivnější péči o syna jí naopak zakazoval ██████████, jenž nechtěl, aby si se ██████████ četla, pomáhala mu s domácím úkoly a hrála si s ním. Když byla dotazována na okolnosti vztahující se k dětem, nedokázala jmenovat žádnou z učitelek syna, protože do školy nechodila, nezná ani jeho kamarády. Obdobně se vyjadřovala ve vztahu k dceři, přičemž o tom, že by děti někdy měly školu zanedbávat, ničeho neví. Popřela, že by pro ni ██████████ musela sbírat nedopalky cigaret, ani jiným způsobem se k ní zle nechovala, pouze poškozenou v průběhu hádky občas vulgárně oslovila. Dcera jí cigarety kupovala, někdy i ze svých prostředků, ale bylo to vzájemné, i ██████████ poškozené někdy peníze dávala. ██████████ nikdy nenutila, aby si prostředky na živobytí zajišťovala sama, pouze po ni jednou žádala 5 000 Kč, které potřebovala kvůli složení kauce vztahující se k nájmu bytu.

3. Vzhledem k tomu, že v případě svědků ██████████ a ██████████ se jednalo o osoby mladší osmnácti let, přičemž předmětem výslechu byly (s ohledem na podstatu skutků popsaných ve výrokové části rozsudku) okolnosti, jejichž ožívování v paměti by vzhledem k jejich věku mohlo nepříznivě ovlivňovat duševní a mravní vývoj jmenovaných, soud – který nepokládal za nutné ani jednoho z nezletilých svědků opakovaně vyslechnout – rozhodl v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. řádu o přehraní obrazových a zvukových záznamů pořízených o jejich výsleších provedených v přípravném řízení.
4. **Svědkyňe** ██████████ (v době provedení důkazu stále ještě nezletilá) vypovídkla, že nejméně od doby, kdy bydleli ██████████, ale i poté, co začala chodit do školy v ██████████ (██████████), ji obžalovaná ██████████, nejméně v jednom případě ██████████, což ██████████, dále se ██████████ a nutila poškozenou, aby ji ██████████. Od doby, kdy nezl. poškozený ██████████ začal chodit do mateřské školy, se obžalovaná začala ██████████ a jednání tohoto druhu vůči svědkyni zanechala. V jednom případě viděla na vlastní oči, jak obžalovaná ██████████. Sám ██████████ se svědkyni svěřil s tím, že s matkou ██████████, konkrétně měl uvést, že ji musel ██████████, což se svědkyně dozvěděla také od ██████████. Rovněž zmínila, že se ██████████ o ni ani o bratra nestarala, určité období neustále hrála karty na počítači a za hry utrácela všechny peníze, jimiž disponovala. Když soud řešil otázku péče o ██████████, svěřil jej ██████████, zatímco svědkyně, jejímž otcem jmenovaný není, zůstala u obžalované. ██████████ ji posílala ven sbírat nedopalky cigaret, musela za matku vždy řešit, co bylo zrovna potřeba, přičemž pokud neuposlechla, byla bita. Obžalovaná ji bila už dříve, například když se pohádali s ██████████, vylila si vždy zlost na ██████████. Když ještě žili spolu s ██████████, dospělí se hádali často, dokonce se spolu prali, a to i před ██████████ a ██████████. Svědkyně kvůli tomu občas volala na policii, načež obě děti utíkaly na chodbu, odkud si je například k sobě domů vzali sousedi. ██████████ se o děti staral víc než ██████████, kupoval jim oblečení, věci do školy, rovněž jídlo zajišťoval on (případně jeho rodina). I v době, kdy už s ním nebydlela, se na ██████████ mohla obrátit, zatelefonovala mu s tím, že potřebuje něco

koupit, s čímž ji vypomohl. Přibližně ve svých patnácti letech přestala soužití s obžalovanou snášet a odstěhovala se k [REDAKCE], svému tehdejšímu partnerovi. I v té době po ní (po nich) obžalovaná požadovala peníze. Po čase se k matce vrátila, protože [REDAKCE] nesnesl, že nitrožilně užívala pervitin, což pro ni tehdy bylo únikem od reality. Od obžalované znovu utekla, když [REDAKCE] zbila ji i jejího psa. Byla evidovaná jako pohřešovaná, protože se policii sama přihlásila, následně byla umístěna do diagnostického ústavu.

5. **Nezletilý svědek** [REDAKCE] uvedl, že v době, kdy bydlel s matkou a otcem, se rodiče hodně hádali, přičemž matka byla závislá na počítači, prostřednictvím něhož hrála poker a svědka si nevšímal, nehrála si s ním. Učil se s ním otec, nicméně nejvíce mu z rodinných příslušníků pomáhala sestra [REDAKCE]. Matka po něm chtěla, aby s ní „dělal [REDAKCE]“, ale on to nechtěl. Když se matka kvůli něčemu naštvála, mlátila sestru, kterou on pak musel chránit.
6. **Svěddek** [REDAKCE], bývalý partner [REDAKCE] a otec [REDAKCE], se v řízení vyjadřoval k soužití s obžalovanou, které popsal jako od počátku konfliktní, [REDAKCE] vyčítal, že nechtěla chodit do práce, přičemž ani o děti se nestarala, nezajímalo ji jejich vzdělávání. Finančně zajišťoval chod společné domácnosti svědek, někdy za pomoci svých rodinných příslušníků. Obžalovaná se na financování domácnosti žádným způsobem nepodílela, navíc byla po jisté, cca tři roky trvající období závislá na počítači, na němž neustále hrála poker. Tehdy se nestarala o nic, krom hraní jenom jedla, pila a kouřila. Svědek musel mimo zajišťování finančních prostředků pro obživu členů domácnosti také vařit, aby doma měli co jíst. Osobně viděl, jak [REDAKCE] poškozenou [REDAKCE] bila. Většinou ji zbila rukou, jednalo se o pohlavky, facky, někdy i kopance (například [REDAKCE] poškozenou zkopala do břicha). Rovněž jí vulgárně nadávala a tehdy třináctiletou či čtrnáctiletou poškozenou posílala shánět peníze nebo cigarety, a to třeba i v noci. Sám [REDAKCE] byl v jednom případě svědkem toho, jak obžalovaná vzala [REDAKCE], jenž tehdy dosahoval věku 4 či 5 let, k čemuž sdělil následující: „*[REDAKCE], dívali jsme se na televizi, [REDAKCE] byly čtyři roky. Já jsem byl na kraji, [REDAKCE] uprostřed a [REDAKCE] byl po levé straně. Vždy jsem se ohlídl, jestli je vše v pořádku, jestli [REDAKCE] stojí nebo sedí. Trochu jsem se do filmu zabral a pak jsem se ohlédl a [REDAKCE]. Okřikl jsem [REDAKCE] a ona řekla, že to byl úlet. Já jsem řekl fajn a následně jsem s tím šel na sociálku, pochopitelně.*“ O dalších obdobných případech se mu po výsledku na policii svěřila [REDAKCE], která se před ním zmínila i o tom, že mezi ní a matkou [REDAKCE], přestože nechtěla.
7. **Svědkyňe** [REDAKCE], matka obžalované, uvedla, že jí [REDAKCE] sdělila, že zneužívala svou dceru (a vnučku svědkyňe), [REDAKCE], přičemž takřka ve shodě s obžalovanou popsala situaci v koupelně, kde jí měli [REDAKCE] a [REDAKCE]. Oproti přípravnému řízení začala nově vypovídat také o tom, že jí vnuk, [REDAKCE], sdělil, že „[REDAKCE]“. Tyto informace před policisty neuvedla jednak z toho důvodu, že jí „vylítly z hlavy“, resp. kvůli tomu, že vnukovi zprvu nevěřila, což se ale postupem času změnilo. Svědkyňe i v jiných ohledech začala měnit svou výpověď, vždy ve prospěch obžalované a v neprospěch [REDAKCE], o němž mimo jiného prohlásila, že viděla, jak se [REDAKCE] sleduje [REDAKCE] a před svědkyňí také [REDAKCE], kvůli čemuž byly dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čteny příslušné pasáže protokolu o její dřívější výpovědi, přičemž rozdíl ve svých tvrzeních poskytnutých v průběhu času nedokázala uspokojivě vysvětlit. Dále zmínila, že si před ní vnučka, stěžovala na to, že [REDAKCE] vůbec nezajímá, co poškozená dělá, a svěřila se jí s tím, že ji obžalovaná nutí, aby venku sbírala nedopalky cigaret. Dle vyprávění poškozené se stalo, že do ní [REDAKCE], když neuposlechla příkaz ke sbírání nedopalků, kopala. V této souvislosti dokonce popsala situaci, že ji obžalovaná kvůli požadovanému sbírání nedopalků cigaret v noci vzbudila, vytáhla poškozenou z postele za vlasy a vyzvala ji, ať nedopalky přinese, neboť nemá co kouřit, přičemž ji zkopala tak, že se [REDAKCE] pomohla. Jiné noci například obě děti utekly ke svědkyňí s tím, že se rodiče doma bijí a hádají, čemuž i [REDAKCE] byla osobně přítomna. Již

v přípravném řízení svědkyně zmínila, že z komunikace mezi [redacted] a [redacted] vyplynuly náznaky nepřipustného chování sexuálního charakteru obou posledně jmenovaných vůči [redacted], a to ve věku deseti až dvanácti let poškozené, která se před [redacted] zmínila o tom, že se u nich doma dějí věci, o kterých před ní raději nebude mluvit. Svědkyně rovněž popsala situaci, kdy za ní přišly obě děti, které byly nedostatečně oblečené, protože utekly z domova před hádkou dospělých, kteří se o ně po dva následující dny vůbec nezajímali. Byť se v hlavním líčení snažila toto své předcházející tvrzení bagatelizovat, v přípravném řízení svědkyně vypověděla, že v době, kdy obžalovaná hrála na počítači, se o nic a nikoho nestarala. Nevařila, všude kolem ní byl nepořádek, o děti nebylo postaráno.

8. **Svědék** [redacted], bratr obžalované, vypověděl, že nebyl jakémukoli zneužívání [redacted] či [redacted] přítomen, ani poškození se mu s tím nesvěřili, přičemž na nich nepozoroval, že by se chovali nějak nezvykle. Přestože v hlavním líčení uvedl, že o sestře nemůže sdělit nic negativního, v přípravném řízení zmínil, že [redacted] je „úchylná“.
9. **Svědék** [redacted], někdejší partner poškozené [redacted], s níž začal žít cca od jejích 15 let věku, uvedl, že nabyt dojmu, že se k němu poškozená nastěhovala z toho důvodu, aby měla klid, situaci vyhodnotil tak, že k němu od obžalované utíká. U [redacted] pozoroval, že často musela řešit problémy, které by měla mít na starost její matka, již poškozená pravidelně vypomáhala i finančně, když obžalovaná nevycházela s penězi. On sám [redacted] peníze také půjčoval. Až v době, když byla poškozená [redacted] hospitalizována, se mu svěřila s tím, že ji obžalovaná [redacted], že si od poškozené nechávala [redacted] (což vyžadovala sama [redacted]), přičemž [redacted] se o těchto situacích dodnes zdá a traumatizují ji. O [redacted] naopak poškozená dle svědka hovořila vždy pozitivně, pokládala jej prakticky za svého otce, zároveň se nikdy nezmínila o tom, že by ji jakkoliv zneužíval. Od [redacted] pak [redacted] slyšel, že si obžalovaná měla [redacted].
10. **Svědčyně** [redacted], kurátorka pro mládež orgánu sociálně-právní ochrany dětí, zmínila, že obžalovaná ji vyhledala v dubnu roku 2021, kdy chtěla řešit výchovné problémy s dcerou, poškozenou [redacted], konkrétně absenci ve škole a užívání návykových látek, pod jejichž vlivem měla poškozená matku napadnout. Svědkyni byl následně podán návrh na nařízení předběžného opatření, které spočívalo v umístění poškozené do diagnostického zařízení [redacted]. I sama [redacted] svědkyni vyhledala, přičemž s diagnostickým pobytem předem souhlasila, což potvrdila i písemně. Den poté, co se obžalovaná po obdržení předvolání k budoucímu soudnímu jednání [redacted] dotazovala na další obvyklý sled událostí, přičemž jí bylo vysvětleno, že během diagnostického pobytu jsou mimo jiného zjišťovány důvody užívání návykových látek dítětem, [redacted] svědkyni telefonicky sdělila, že ji musí informovat o důležitých skutečnostech, které se zřejmě během diagnostického pobytu prokáží, načež uvedla, že obě nezletilé děti [redacted]. V případě [redacted] přitom zmiňovala, že takto měla jednat opakovaně.
11. Podle ust. § 211 odst. 5 tr. řádu pak byly v hlavním líčení (za souhlasu procesních stran) čteny **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, resp. klinická psychologie a sexuologie, zpracovaný prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc. a doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc.,** založený na č.l. 74-85 spisu, zaměřený na osobu obžalované [redacted], a **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie, a odvětví psychologie, specializace dětská psychologie, zpracované MUDr. Petrou Uhlíkovou a PhDr. Simonou Měchovou, Ph.D.,** založené na č.l. 90-111 a 116-136 spisu, zkoumající osoby nezletilých poškozených [redacted] a [redacted].

12. Ze znaleckého posudku znalců prof. PhDr. Petra Weisse, Ph.D., DSc. a doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., se podává následující. Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., jenž vyšetřil [REDACTED] psychiatricky a sexuologicky, dospěl k závěru, že obžalovaná netrpí žádnou forenzně významnou duševní poruchou, jedná se o osobnost anomální, s rysy simplexními a infantilními, výrazně nezralou. Nebyly zjištěny příznaky patologické závislosti na alkoholu ani na drogách. Nebyly zjištěny příznaky sexuální deviace. Rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k protiprávnímu jednání byly u [REDACTED] patrně sníženy, a to zejména popsanou anomální osobnostní strukturou, snížení však nedosáhlo podstatné intenzity. Pobyť obžalované na svobodě znalec nevyhodnotil jako habituálně nebezpečný. Prof. PhDr. Petr Weiss, klinický psycholog, ve svých znaleckých závěrech charakterizoval [REDACTED] jako simplexní osobnost, nezralou, anomálně strukturovanou, s rysy citové maladaptace, zjevné výchovné a školní zanedbanosti. Obžalovaná si nicméně dle znalce je schopna zapamatovat průběh událostí a správně je reprodukovat. Pokud se obvinění prokáže, její chování k vlastním dětem je dle znalce ze sexuologického hlediska velmi nestandardní. Pokud jde o případnou resocializaci [REDACTED], tuto bude komplikovat popírání, absence pocitů viny a její celková postojoivá uzavřenost.
13. Znaleckým zkoumáním znalkyň MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. Simony Měchové Ph.D. pak bylo zjištěno, že u poškozené [REDACTED] došlo k disharmonickému vývoji osobnosti, který byl vážně narušen vlivem dysfunkčního rodinného prostředí, jako následek sexuálního zneužívání, konfliktního soužití obžalované s [REDACTED], jemuž byla poškozená přítomna, bezdůvodným trestáním ze strany obžalované, což vyústilo v závislost nezletilé na návykových látkách, a v době před dvojí hospitalizací v roce 2021 na psychiatrii byla u ní přítomna posttraumatická stresová porucha. Poškozená [REDACTED] je tudíž obětí trestného činu se syndromem zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte (CAN). Rovněž u nezletilého [REDACTED] je patrné narušení emočního a sociálního vývoje s tím, že jmenovaný, který byl přítomen fyzickému násilí mezi rodiči a fyzické agresi na sestře, je citově zanedbaný, a i vzhledem k tomu, že byl ze strany matky pravděpodobně vystaven sexuálnímu zneužívání, se u něho ojediněle projevuje sexualizované chování, jako možný důsledek zneužívání, přičemž u [REDACTED] nelze vyloučit abnormální psychosexuální vývoj, v důsledku čehož je i tento nezletilý poškozený jedincem se syndromem zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte (CAN). Syndrom CAN je přítom stav, kdy je dítě vzhledem k deprivaci a špatnému zacházení v rodině ohroženo trvale narušeným vývojem osobnosti s tím, že se jedná o přímou souvislost s dlouhodobým nepříznivým zacházením v rodině formou zanedbávání, citové a podnětové deprivace, odpovídajícím emočnímu týrání.
14. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu pak byly procesním stranám v hlavním líčení k nahlédnutí předloženy relevantní **listinné důkazy**, a to doplnění podnětu, včetně protokolu z jednání (č.l. 21-22), záznam o úkonu z 21.6.2021 (č.l. 24), poznámky obžalované k výslechu z přípravného řízení (č.l. 32-36), zprávy [REDACTED] (č.l. 157, 158, 160, 163, 166, 167, 182-183), zpráva [REDACTED] (č.l. 159), usnesení [REDACTED] č. j. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (č.l. 168-169), usnesení [REDACTED] č. j. [REDACTED] ze dne [REDACTED] (č.l. 170-171), usnesení [REDACTED] ze dne [REDACTED] (č.l. 172-173), rozsudek [REDACTED] ze dne [REDACTED] (č.l. 174-177), rozsudek [REDACTED] ze dne [REDACTED] (č.l. 179-180), ambulantní zpráva (č.l. 201), sdělení zaměstnavatele obžalované (č.l. 203-204), výpis z evidence trestního řízení (č.l. 207-214), opis z evidence přestupků (č.l. 215), opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob (č.l. 242), výpis z centrální evidence stíhaných osob (č.l. 244), uplatněné nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích (č.l. 252-253 a 269-270) a zpráva [REDACTED] (č.l. 493).
15. Ve smyslu ust. § 213 odst. 2 tr. řádu pak byly čteny: podnět sepsaný [REDACTED], odbor sociálních věcí, včetně záznamu o úkonu (č.l. 17 až 20 spisu), zpráva [REDACTED] (č.l. 145-146), zpráva o komplexním vyšetření [REDACTED]

██████████ (č.l. 150-156), zpráva ██████████ (č.l. 515-516) a zpráva ██████████, objasňující důvody a průběh léčby poškozené ██████████ v období od 1.3.2022 do 31.3.2022 (č.l. 531-534). Podle stejného zákonného ustanovení byl rovněž konstatován podstatný obsah dokumentace vedené ve vztahu k poškozené ██████████ orgánem sociálně-právní ochrany dětí, předložené k výzvě soudu ze dne 29.8.2022 (tvořící obsáhlou přílohu trestního spisu).

16. Pokud jde o podstatné skutečnosti zjištěné ze shora vypočtených listinných důkazů, nutno zmínit, že ze zpráv ██████████, odbor sociálních věcí, založených na č.l. 157 a 158, shrnujících osobní poměry obou poškozených v průběhu času, nebylo zjištěno nic, co by nevyplývalo z výpovědí v tomto řízení vyslechnutých osob. Ze zprávy téhož orgánu na č.l. 160 je patrné, že tento dne 30.7.2021 obdržel zprávu ██████████, z níž vyplývá, že obžalovaná již během svého trestního stíhání svévolně přijela do zmíněného zařízení dne 26.7.2021, kdy se dožadovala setkání s poškozeným ██████████ kvůli předání dárku k narozeninám, přičemž nerespektovala domluvený postup a nevyčkala ani na konzultaci s orgánem sociálně-právní ochrany dětí. Setkala se zde se synem, který se do zařízení vracel se skupinou dětí, přičemž ██████████ návštěva obžalované ochromila, neboť ze setkání s matkou měl dlouhodobě obavy a při hovorech o ní býval rozpačitý, mlčenlivý a ztrácel svou dětskou spontánnost. Z dokumentu nacházejícího se na č.l. 163 vyplývá, že dne 30.8.2021 se ke zprávu podávajícímu orgánu dostavila svědkyně ██████████, která uvedla, že poškozená ██████████ je na útěku z ústavního zařízení, kam byla umístěna, přičemž se s obžalovanou pohybuje po různých místech ██████████ a jejich okolí. Ze zprávy z č.l. 166 se podává, na jakých místech a v jakém období se obžalovaná se svými dětmi zdržovala s tím, že od roku 2004 do roku 2021 změnila místo pobytu přinejmenším 23krát. K místům pobytu byla provedena sociální šetření, jejichž výsledek je shrnut ve zprávě na č.l. 182 až 183 spisu. Zpráva ██████████, z č.l. 159 spisu shrnuje, že o ██████████ se v rámci výuky zajímá pouze jeho otec, ██████████, který se školou komunikuje a dostavuje se na dojednané konzultace. Poškozený bývá na vyučování připravený, případné nedostatky se otec snaží odstranit. Zpráva o komplexním vyšetření ██████████ (kam byl umístěn na základě usnesení ██████████ ze dne ██████████ z č.l. 170 až 171) z č.l. 150 až 156 konstatuje, že rodina aktuálně není schopna poskytnout poškozenému ██████████ bezpečné místo pro jeho další vývoj, ani řádnou výchovu, přičemž doporučuje zvážení nařízení ústavní výchovy s umístěním do zařízení pro výkon ústavní výchovy, konkrétně do dětského domova rodinného typu, na což reaguje usnesení ██████████ ze dne ██████████ z č.l. 168-169, které právě takovýto postup určuje (██████████ byl umístěn do péče ██████████). O umístění poškozené ██████████ do ██████████, pak bylo rozhodnuto nejprve formou předběžného opatření, a to usnesením ██████████ ze dne ██████████ z č.l. 172 až 173, načež došlo k nařízení její ústavní výchovy v tomto zařízení, o čemž bylo rozhodnuto rozsudkem ██████████ č. j. ██████████ ze dne ██████████, nacházejícím se na č.l. 174 až 177 spisu. Soudní dohled nad poškozenou ██████████ byl stanoven již v jejích necelých třech letech věku, a to rozsudkem ██████████ ze dne ██████████ z č.l. 179 až 180, přičemž pokud jde o odůvodnění tohoto rozhodnutí, soud argumentoval tím, že obžalovaná ne vždy řádně pečovala o poškozenou, nedodržovala zásady zdravé výživy, stejně jako vnitřní řády zařízení, v nichž s dcerou pobývala, s nezletilou nekomunikovala, pročež soud stanovení soudního dohledu pokládal za potřebné. Z ambulantní zprávy ██████████ z č.l. 201 se podává, že obžalované poté, co se zde snažila řešit svou závislost na hraní na počítači, byla diagnostikována emočně nestabilní porucha osobnosti, přičemž jí byl předepsán lék Coaxil (pro rozkolísanou emotivitu), nicméně přestože ██████████ proklamovala, že má zájem svůj problém řešit, na objednané termíny se opakovaně nedostavovala. Ze sdělení zaměstnavatele obžalované z č.l. 203 až 204, která byla podána ke dni 18.8.2021, vyplývá,

že u [redacted] byla [redacted] zaměstnána na hlavní pracovní poměr od 1.8.2019 na dobu neurčitou, přičemž dle jejího vedoucího patřila mezi problematičtější zaměstnance, občas byla konfliktní vůči svým nadřízeným, ani docházku zcela nedodržovala, neboť u ní byly evidovány neomluvené absence, byla rovněž podezřelá z krádeže materiálu patřícího zaměstnavateli. V době podání zprávy byla v pracovní neschopnosti, po jejímž skončení měl zaměstnavatel v plánu pracovní poměr ukončit. Zpráva [redacted] z č.l. 515 až 516 popisuje průběh hospitalizace poškozené [redacted] probíhající v době od 10.8.2021 do 19.8.2021, následující poté, co se při tvrzeném pokusu o sebevraždu porézala na předloktí žiletkou. Diagnostikována u jmenované byla porucha přizpůsobení, přičemž na konci hospitalizace byla do ústavní péče propuštěna v kompenzovaném somatickém i psychickém stavu, se zavedenou a dobře tolerovanou medikací (Trittico, Chlorprothixen), byla shledána jako nesuicidální, nepychotická, bez projevů auto či heteroagrese. Zpráva [redacted] z č.l. 531 až 534 objasňuje důvody a průběh léčby poškozené [redacted] v období od 1.3.2022 do 31.3.2022, během níž byla řešena její závislost na pervitinu. Podnět sepsaný [redacted], odbor sociálních věcí, včetně záznamu o úkonu z č.l. 17 až 20 spisu, doplnění podnětu s protokolem z jednání z č.l. 21 až 22, záznam o úkonu z 21.6.2021 nacházející se na č.l. 24 a zpráva [redacted], ze dne 26.7.2021, založená na č.l. 145 až 146 spisu, která je obsahově shodná se zprávou již dříve adresovanou (23.6.2021) orgánu sociálně-právní ochrany dětí, jsou obsahem dokumentace zmíněné v odstavci následujícím.

17. Co se týče obsahu dokumentace vedené ve vztahu k poškozené [redacted] orgánem sociálně-právní ochrany dětí, předložené k výzvě soudu ze dne 29.8.2022, za nejdůležitější soud pokládá spis kurátorky pro mládež, na jehož č.l. 7 až 8 je zaznamenána neočekávaná návštěva [redacted] ze dne 22.4.2021, při které je zjištěna její závislost na návykových látkách, vlastní rukou jmenovaná rovněž sepíše prohlášení o tom, že se obává své matky a souhlasí s umístěním do diagnostického ústavu, na což navazuje další postup, jehož součástí bylo poučení o následujícím dění, přijetí do diagnostického ústavu a následný převoz do psychiatrického zdravotnického zařízení, jak je zachyceno na č.l. 14 až 16. Na č.l. 17 je zaznamenáno vyrozumění obžalované o situaci [redacted] provedené dne 11.5.2021, na č.l. 21 se pak nachází další vysvětlení obdobného charakteru ze dne 14.5.2021, následující poté, co obžalovaná prezentovala rozhořčení z toho, že se v případě ústavní péče nejedná pouze o léčení závislosti. Na č.l. 22 pak je záznam o sděleních obžalované ze dne 17.5.2021. Tehdy se [redacted] měla před [redacted] přiznat ke zneužívání [redacted] i [redacted]. Na č.l. 23 se nachází podnět orgánu sociálně-právní ochrany dětí k zahájení trestního stíhání obžalované ze dne 18.5.2021. Na č.l. 25 je záznam o telefonátu obžalované doznávající se dne 20.5.2021 k opakovanému zneužití [redacted] i [redacted]. Na č.l. 26 až 27 je obsažen úřední záznam o vysvětlení podaném policejnímu orgánu dne 21.5.2021 [redacted], jehož obsah nicméně soud logicky nepokládá za procesně použitelnou výpověď obžalované. Na č.l. 28 je záznam o telefonátu obžalované oznamující kontakt s policisty a opakovaně vysvětlující své dřívější počinání vůči dětem. Č.l. 30 obsahuje záznam o jednání s [redacted] ze dne 26.5.2021, která potvrzuje, že od obžalované a [redacted] při jejich telefonickém hovoru zaslechla informace svědčící o zneužívání [redacted], sama pak z chování [redacted] došla k podezření, že také on je obětí obdobného jednání. Na č.l. 33 se nachází záznam o telefonickém rozhovoru s psychologkou diagnostického ústavu ze dne 27.5.2021, která sděluje, že z vyjádření [redacted] nevyplývá, že by byla zneužívána také [redacted], nicméně poškozená měla potvrdit, že věděl o takovém jednání, jehož se měla dopouštět obžalovaná. Č.l. 34 až 36 pak poskytují záznam o telefonickém hovoru s [redacted] ze dne 28.5.2021, uvádějící, že je vděčná, že se o ní a [redacted] staral, nicméně připouštějící, že je sledoval, když se sprchovali, pouštěl jim [redacted] a [redacted] před nimi, což potvrzuje připojená příloha obsahující vlastnoruční písemné prohlášení poškozené. Na č.l. 52 je zachycen obsah telefonického hovoru s obžalovanou ze dne 21.6.2021, kde je zmíněno, že obžalované se dostal do rukou jakýsi protokol

o výsledku [REDAKCE], s jehož obsahem nesouhlasí a uvádí, že ji zřejmě [REDAKCE] zaměnila za [REDAKCE], ohledně něhož obžalovaná začíná uvádět, že na zneužívání poškozené participoval, resp. k takovému jednání [REDAKCE] ponoukal. Č.l. 54 pak obsahuje zprávu [REDAKCE], ze dne 23.6.2021, v níž se krom jiného uvádí, že [REDAKCE] se v tomto novém prostředí adaptovala zvolna a s přítomností maladaptivních projevů spojených především s odvykáním od drogových látek, zároveň si velmi cenila stabilního a bezpečného prostředí. V nových podmínkách se chovala nenápadně a vůči svému okolí ohleduplně. Důvody, které k umístění vedly, ve vrstevnické skupině nesdílí, a to kvůli studu a intenzivně prožívaným pocitům viny. V kolektivu si nicméně získala pevnou a respektovanou pozici, přičemž autoritu dospělých a nastavená pravidla plně respektuje. Během dosavadního pobytu došlo k jedné předem dojednané a v plném rozsahu monitorované návštěvě obžalované, načež byl telefonický kontakt poškozené s [REDAKCE] limitován tak, aby ze strany obžalované nedocházelo k výčitkám a dalšímu vyvolávání pocitů viny. Vztah [REDAKCE] k matce je velice silný a vzhledem k jeho povaze a zátěži v rodinné anamnéze také výrazně ambivalentní. [REDAKCE] potřebuje a využívá možnost terapeutického vztahu s dospělým, v němž může bezpečně sdílet svoje prožívání. Poškozená je dívkou s intelektuální úrovní na horní hranici průměru, s převahou introverze, nemá potřebu být středem pozornosti. Usiluje o aktivní řešení problémů, snaží se jim čelit, usiluje o dobrou spolupráci a touží být bezvýhradně přijata.

18. Po takto provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že se obžalovaná dopustila jednání podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Závěr o tomto skutkovém stavu soud opírá krom dalších důkazů především o výpověď samotné [REDAKCE], svědectví poškozené [REDAKCE] a závěry v přípravném řízení provedeného znaleckého zkoumání, zejména toho, které bylo zaměřeno na psychické zdraví obou nezletilých poškozených. Neakceptoval tedy obhajobu [REDAKCE], kterou v jejich podstatných bodech pokládá za vyvrácenou.
19. Předně je třeba konstatovat, že znaleckým zkoumáním znalkyň MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. Simony Měchové Ph.D., bylo fakticky vyloučeno, že by dětství poškozených [REDAKCE] a nezletilých [REDAKCE] probíhalo tak, jak je popisuje obžalovaná, naopak jím bylo (krom dalších výše uvedených skutečností) zjištěno, že oba jsou jedinci se syndromem zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte (CAN), což je stav, kdy je dítě vzhledem k deprivaci a špatnému zacházení v rodině ohroženo trvale narušeným vývojem osobnosti s tím, že se jedná o přímou souvislost s dlouhodobým nepříznivým zacházením v rodině formou zanedbávání, citové a podnětové deprivace, odpovídajícím emočnímu týrání.
20. Tyto závěry tedy popírají popis fungování rodiny ze strany [REDAKCE], prakticky vylučují verzi, že by až na malé výjimky obžalovaná měla dostát svým rodičovským povinnostem, resp. naopak podporují svědectví poškozené [REDAKCE], z něhož učiněná skutková zjištění v podstatné části vycházejí, poněvadž jmenovaná je jedinou osobou, která krom [REDAKCE] (jenž byl velmi nízkého věku) předmětné protiprávní jednání prokazatelně sledovala a vypovídá o něm zjevně pravdivě, neboť její sdělení nejenže mají v mnohých ostatních provedených důkazech oporu, ale neexistují ani žádné jiné důkazní prostředky, které by její svědectví vyvracely. Samotná výpověď jmenované, kterou měl soud možnost v hlavním líčení (v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. řádu) vnímat prostřednictvím obrazového a zvukového záznamu, ostatně působí kompaktně, je logická a přesvědčivá, zároveň prosta zásadnějších nesrovnalostí.
21. Z výpovědi [REDAKCE], stejně jako z jejích písemných projevů zachycených od okamžiku, kdy se o předmětné události začaly zajímat orgány činné v trestním řízení, svědčí o tom, že poškozená v žádném případě nechce obžalované [REDAKCE], své matce, jakkoliv ublížit, stále ji má ráda, pouze se pro ni snaží zajistit adekvátní lékařskou pomoc, o níž je přesvědčena, že ji obžalovaná potřebuje. Popis protiprávního jednání z výrokové části rozsudku proto v podstatě

kopíruje obsah svědectví [REDAKCE], poskytnutého v přípravném řízení, na základě něhož soud některé formulace z výrokové části obžaloby zpřesnil, resp. některé z údajů nemajících podklad v tomto svědectví (ale zřejmě v některých listinách nacházejících se ve spisovém materiálu orgánu sociálně-právní ochrany dětí, obsahujícím některá dřívější vyjádření poškozené, která však nebyla adresována orgánům činným v trestním řízení) naopak z tzv. skutkové věty vypustil. Ke zpřesnění došlo zejména v případě doby, po kterou se předmětného protiprávního jednání měla obžalovaná vůči svým dětem dopouštět, a to u skutků č. 1) a 2), u nichž za časový předěl, od něhož měla obžalovaná [REDAKCE] ustát s pohlavním zneužíváním své dcery, resp. začít se zneužíván syna, nutno označit rok 2015 (namísto roku 2017), neboť [REDAKCE] jej vymezila tak, že se jedná o moment, kdy její bratr začal chodit do mateřské školy. Obžalovaná vypověděla, že se tak stalo ve třech letech jeho věku (což koneckonců bývá obvyklé), pročez soud přistoupil ke zmíněné korekci.

22. Sama [REDAKCE] se fakticky dozrává jen k části delikvence jí za vinu kladené, konkrétně zastává verzi, že se jak v případě útoku sexuálního charakteru vůči poškozené [REDAKCE], tak ve vztahu k nezletilému poškozenému [REDAKCE] jednalo v podstatě o ojedinělé incidenty, avšak nejen z výpovědi její dcery vyplývá opak. Obžalovaná se totiž k dlouhodobému zneužívání svých dětí mimo jiných svěčila i [REDAKCE] orgánu sociálně-právní ochrany dětí [REDAKCE], která o tomto sdělení neprodleně sepsala úřední záznam a o tvrzeních [REDAKCE] vyrozuměla policejní orgán s upozorněním na možné podezření ze spáchání trestné činnosti.
23. Nezletilý poškozený [REDAKCE] sice vypověděl pouze k rodinným poměrům (přičemž zmínil, že v době, kdy bydlel s matkou a otcem, se rodiče hodně hádali, matka byla závislá počítači a hrála poker, svědka si nevšímal, nehrála si s ním, učil se s ním otec, nejvíce mu pomáhala sestra [REDAKCE], kterou musel chránit, protože matka, když se kvůli něčemu naštvála, sestru mlátila; viděl také, že se i rodiče prali), avšak dával najevo, že je mu velmi nepříjemné mluvit o věcech, které se týkají sexu. Nelze se proto divit, že o sexuálních interakcích s obžalovanou, které proběhly v době jeho raného dětství, nic konkrétního nezmínil, přičemž vysvětlení takové situace může poskytovat i shora zmíněné znalecké zkoumání, dle jehož závěrů nemusel nezl. [REDAKCE] k těmto otázkám vypovědět z toho důvodu, že je ve své paměti (i s ohledem na svůj nízký věk) potlačil, přičemž tyto vzpomínky se u něho mohou objevit až v jeho dospívání.
24. Spáchání projednávané trestné činnosti naopak (byť nepřímou) vyplývá také z výpovědi matky obžalované, [REDAKCE], která mimo jiného uvedla, že z komunikace mezi obžalovanou a [REDAKCE] vyluply náznaky nepřipustného sexuálního chování k tehdy nezletilé [REDAKCE], přičemž i sama poškozená se před ní zmínila o tom, že se u nich v rodině dějí věci, o kterých raději nebude před svědkyní mluvit. [REDAKCE] rovněž popsala situaci, kdy za ní přišly obě děti domů jen lehce oblečené, protože utekli z domova před hádkou dospělých, kteří se po dva dny ani nezajímali o to, že děti nejsou doma. Dále uvedla, že se jí poškozená [REDAKCE] svěčila s tím, že ji obžalovaná dokázala vytáhnout z postele za vlasy a poslat sbírat nedopalky cigaret, jindy ji například zkopala, až se pomočila, což svědčí o tom, že tvrzení [REDAKCE] o nenásilném vystupování vůči dceři neodpovídá realitě. Také [REDAKCE] ví o tom, že obžalovaná hrála hry na počítači a o nic a nikoho v domácnosti se nestarala. Nevařila, všude kolem byl nepořádek, o děti nebylo postaráno.
25. Na shora uvedeném nic nemění ani svědectví [REDAKCE], jemuž se poškozená před zahájením úkonů daného trestního řízení nesvěřila s tím, že by se vůči ní matka dopouštěla jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozhodnutí. O pravdivosti výpovědi [REDAKCE] totiž výpověď tohoto svědka ničeho nevypovídá, pokud trestnou činnost proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti [REDAKCE] na poškozené páchala pouze do roku 2015 (tedy nejvýše do jedenáctého roku věku poškozené, která s [REDAKCE] začala žít až v cca svých patnácti letech), především je ale třeba vzít v potaz, že [REDAKCE] až do jara roku 2021 o předmětném protiprávním jednání své matky neřekla nikomu. O osobě obžalované se navíc ani [REDAKCE] nevyjadřoval v pozitivních souvislostech, přičemž zmínil, že se

██████████ cítil být využíván, zejména kvůli jejímu nedostatku peněz, zaznamenal, že ██████████ raději tráví čas u něj a utíká před svou matkou, jež po nich opakovaně chtěla peníze, které jí poškozená často musela shánět. V tomto ohledu soud za vypovídající pokládá vyjádření ██████████, učiněné během hlavního líčení, která k okolnosti, že měla být finančně podporována nezletilou dcerou, uvedla, že to bylo vzájemné, že někdy naopak obžalovaná (která by měla zajišťovat veškeré její životní potřeby) dala peníze naopak dceři. I ██████████ byl svědkem toho, že obžalovaná chtěla poškozenou fyzicky napadnout (padla jeden facka), pročež zasáhl a vyvedl ██████████ z domu. Obžalovaná přivolala policisty, kteří prověřovali, zda svědek poškozené neublíží, resp. nedrží ji v domě násilím. Ve stručnosti shrnuto, ani výpověď tohoto svědka nepřináší nic, na základě čehož by bylo možné o pravdivosti výpovědi ██████████ pochybovat.

26. Naopak výpověď ██████████, stejně jako svědectví jejího bývalého partnera (a otce nez. poškozeného ██████████) ██████████, je krajně nepřesvědčivá, rozhodně není prosta logických nesrovnalostí, přičemž samotný popis obžalované v případech incidentů, které sama připouští, kdy i dle její výpovědi došlo k ██████████ s dětmi, je zaznamenán i hodný, neboť i z něj patrné, jak hluboký (resp. mělký) je citový vztah obžalované k ██████████ a nez. ██████████. Ve vztahu ke své dceři například uvedla: „*Já jsem u tobo nebyla, koupali se, nevím, co se tam dělo, já jsem byla v kuchyni, pak jsem se do koupelny šla podívat a ██████████ seděla na vaně, nevím, proč tam tak seděla, asi už se nechtěla koupat nebo co... ale podle mě se chovala... byla nějak v klidu... nevím, proč seděla na vaně, nevím, proč se nekoupala, a ██████████ naznačil, že mi říká, že má ██████████, jestli bych náhodou nechtěla ██████████, ██████████... jako já jsem opravdu nechtěla... jako já jsem to neměla ani v úmyslu, ani by mě to nenapadlo... takže já nevím, jak k tomu došlo, ale on automaticky ██████████, pak jsem ██████████, ale říkám, bylo to takový... buď to bylo že srandy nebo já jsem tomu asi nerozuměla nebo co... to bylo naposledy, to jí bylo 4 roky.*“ V případě syna pak vypověděla: „*Vůči ██████████ jsem se dopustila toho, že prostě ██████████ mi prostě říkal, abych ██████████... bylo to u ██████████ doma, v bytě v ██████████, nikdo u tobo nebyl, než ██████████, že prostě po koupání jsem ██████████, ██████████ ten ██████████ a prostě říkal, já nevím, buď si dělal srandu, nebo nedělal, to bylo tenkrát to poprvé tohle, tak prostě abych ██████████. No prostě jako smál se, jako on řekl „██████████“, začal se smát a já říkám „hele, to ne, seš blbej“ nebo jsem řekla, že je debil, prostě jsem mu něco řekla, ale ██████████ jako naznačil, že to chce, ne, abych ██████████, že jo, teda mě to aspoň připadalo, že jako ██████████, abych ██████████, že jo, ██████████, ne“; během čehož se obžalovaná (v průběhu svého výslechu) smála.*
27. Zcela nelogickým pak je její tvrzení o tom, že se předmětného jednání dopustila výhradně z popudu ██████████, jenž jí k němu měl nabádat, ač samotné ██████████ takové počínání žádné libé pocity nepřinášelo, neboť je nepředstavitelné, že by matka své děti takto zneužívala výhradně pro pobavení svého partnera, což ostatně ostře kontrastuje s vyjádřením ██████████ do protokolu o výsledku obviněné ze dne 23. 6. 2021, kdy uvedla: „...bylo to takový zvláštní, takový ██████████... ██████████, jiný... prostě bylo mi to příjemný.“
- výpověď ██████████ pak nelze dokazování opřít především z toho důvodu, že tvrdí, že na zneužívání dětí ze strany obžalované měl upozorňovat jak pracovníky orgánu sociálně-právní ochrany dětí, tak policisty, ale byl ignorován, přestože opakovaná selhání ██████████ při péči o poškozenou ██████████ oznamoval v podstatě pravidelně, neboť obsah dokumentace vedené ve vztahu k poškozené ██████████ orgánem sociálně-právní ochrany dětí, předložené k výzvě soudu ze dne 29. 8. 2022, takováto jeho tvrzení jednoznačně vyvrací (a je pravděpodobné také to, že kdyby policisté informacemi, které poskytuje v tomto řízení, disponovali již v době ██████████ údajně učiněných oznámení, nevěnovali by se neutěšené rodinné situaci až z podnětu orgánu sociálně-právní ochrany dětí; svědek ostatně tato údajná oznámení ani není schopen jakkoliv doložit). Stěží je pro soud rovněž pochopitelné, že si ██████████ v hlavním líčení, měl-li vyjmenovat příklady nevhodného chování obžalované vůči svým dětem, nedokázal vzpomenout na událost, o níž se v přípravném řízení

vyjadřoval následovně: „Jednou, to je pravda, dívali jsme se na film, seděli jsme, [redacted] uprostřed, před námi, byl malý, já jsem se najednou ohlídl, a viděl jsem, jak [redacted] leží vedle ní a [redacted] mu... vlastně [redacted]. Já jsem jí křiknul, ona mi řekla, že to byl jen úlet.“, a to tím spíš, pokud dříve uváděl, že to byl jediný incident obdobného charakteru.

28. Dění v rodině obžalované tak krom výpovědi poškozené [redacted] nejlépe ilustruje výše zmíněná spisová dokumentace orgánu sociálně-právní ochrany dětí (vedená ve vztahu k poškozené), z níž je krom pravidelně shledávaných nedostatků v plnění rodičovských povinností [redacted] patrné například také to, kdy a jak se o předmětném dění tento orgán dozvěděl, resp. jak se před ním vyjadřovaly v trestním řízení vypovídající osoby, přičemž pokud jde o klíčovou svědkyni, poškozenou [redacted], neshledal soud ani na jejích vyjádřeních adresovaných pracovníkům tohoto orgánu cokoli, co by mohlo snížit věrohodnost její v trestním řízení poskytnuté výpovědi. Jedinou nesrovnalost soud spatřuje v jejím písemném vyjádření o tom, že [redacted] před ní a jejím bratrem ve společné domácnosti měl opakovaně [redacted], pokud závadové jednání tohoto charakteru v jeho případě při své výpovědi před policejním orgánem negovala. Tento rozpor ve vyjádřeních svědkyně soud přisuzuje tomu, že snažila-li se [redacted] při své výpovědi brát co největší ohledy na svou matku, obžalovanou [redacted], stejně postupovala i vůči jejímu druhovi, po dlouhou dobu obývajícimu stejnou domácnost, kterého nepochybně měla ráda (ostatně [redacted] oslovovala tati, přestože jejím biologickým otcem není), neboť krom výslovného prohlášení takového charakteru jej jak ona, tak její bratr označují za jediného dospělého člena společné domácnosti, který se jim věnoval. Takovéto jednání (o kterém před orgány činnými v trestním řízení svědkyně pomlčela) koneckonců z pohledu svědkyně nemuselo s projednávanými událostmi přímo souviset, pročez mu zřejmě nepřikládala patřičnou důležitost. I s přihlédnutím k dlouhotrvajícím psychickým problémům [redacted] soud nepokládal za vhodné, aby kvůli vyjasnění tohoto rozporu, který se netýkal žalovaného jednání obžalované, ale počínání osoby, která je v daném řízení v procesním postavení svědka, a navíc je rozporem skutečně jediným, poškozenou předvolával k soudu a působil jí útrapy dalším výslechem, který proto nerealizoval, neboť o pravdivosti výpovědi [redacted] ve vztahu k její matce, jak bylo rozvedeno shora, nemá důvod pochybovat. Je na státním zastupitelství, zda k osobě [redacted] zjištěné skutečnosti odůvodňují zahájení úkonů trestního řízení, nicméně z pohledu soudu je důvodné podezření, že se vůči dětem mohl sám trestné činnosti (byť méně závažného charakteru) dopouštět, dáno.
29. Zmíněná dokumentace orgánu sociálně-právní ochrany dětí rovněž vyvrací tezi obžalované o tom, že výpověď poškozené [redacted] byla motivována snahou pomstít se [redacted] za to, že ji „nechala zavřít“ do diagnostického ústavu, neboť k jejímu pobytu zde došlo i z iniciativy samotné poškozené, resp. s jejím předcházejícím souhlasem, což potvrdila i v hlavním líčení vypovídající svědkyně, [redacted], která zároveň popsala, jaké skutečnosti jí osobně obžalovaná sdělovala. Když se [redacted] od jmenované dozvěděla, že diagnostický pobyt bude zaměřen na zjištění důvodů užívání návykových látek [redacted], sama ji den poté telefonicky kontaktovala s tím, že se dozнала k pohlavnímu zneužívání obou svých dětí, přičemž v případě [redacted] k tomuto mělo docházet opakovaně, tedy nemělo jít o ojedinělý incident, jak o něm vypovídala v hlavním líčení. Svědkyni následně telefonovala ve vysoké frekvenci, kvůli čemuž v některých případech [redacted] o hovorech neseptisovala úřední záznam, nicméně pamatuje si, že [redacted] hovořila o četnějším nepřipustném chování tohoto druhu a snažila se důvody svého počínání opakovaně vysvětlit.
30. Ohledně dalších (obžalovanou vyslovených) možných motivů ke krivému obvinění vlastní matky pak lze uvést, že s ohledem na obsah výpovědi [redacted], resp. dobu, kdy tuto poskytovala, je vyloučeno, aby užívání drogových látek zapříčinilo, že by bludy způsobené intoxikací posledně jmenovaná mohla pokládat za realitu, přičemž ani tvrzení o tom, že možným motivem k podání usvědčujícího svědectví je snaha [redacted] zakrýt páčání vlastní trestné činnosti tohoto charakteru a přesvědčit poškozenou o tom, že jejím pachatelem není on,

nýbrž obžalovaná, nemůže mít reálný základ, poněvadž takovému stavu věci žádný jiný důkaz, krom tvrzení samotné [REDAKCE], ani v nejmenším nenasvědčuje.

31. Po provedeném (a shora rekapitulovaném) dokazování tedy nutno uzavřít, že se z nich podává právě takový skutkový stav, jaký je konkretizován ve výrokové části rozsudku. V případě skutků popsanych v bodech 1) a 2) tohoto rozhodnutí se jedná o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přičemž spácháním skutků označených body 1), 2) a 3) obžalovaná naplnila rovněž všechny zákonné znaky skutkových podstat trestných činů týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku a ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. [REDAKCE] totiž své dvě děti donutila k pohlavnímu styku zneužívaje jejich bezbrannosti, takovouto trestnou činnost spáchala jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a zároveň na dítěti mladším patnácti let. Současně pak ohrozila zdárný mravní, citový a rozumový vývoj obou dětí, k nimž měla povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti, a takový stav trval delší dobu. [REDAKCE] a [REDAKCE] rovněž po dlouhou dobu, kdy byly v její výchově a péči, týrala.

32. Pokud jde o naplnění zákonných znaků prvního z uvedených trestných činů, pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu, když se děje na těle jiné osoby. Zahrnuje soulož, resp. jiné formy pohlavního styku srovnatelného se souloží, a to sice v daném případě zejména [REDAKCE].

Zneužití bezbrannosti pak představuje situace, kdy je oběť bez přičinění pachatele v takovém stavu, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní (a jiný srovnatelný) styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna projevit či klást dostatečný odpor jeho jednání. V této trestní věci nutno zmíněný stav shledávat v nízkém věku dětí, neschopných ve shora uvedené době adekvátně pochopit význam a smysl matčina jednání, případně v neschopnosti dát nesouhlas zřetelně najevo a účinně se bránit.

33. Naplnění všech zákonných znaků posledního z uvedených trestných činů bylo v případě jednání obžalované [REDAKCE] také shledáno, neboť obžalovaná jako matka nedostala rodičovské odpovědnosti ani k jednomu ze svých nezletilých dětí, na jejich výchově a výživě se rozhodně nepodílela v rozsahu, jak jí ukládá ust. § 884 odst. 1, 2 občanského zákoníku (předpokládající, že rozhodující úlohu ve výchově dítěte mají rodiče, kteří mají být všestranně příkladem svým dětem, zejména pokud se jedná o způsob života a chování v rodině), osobně o ně pečovala velmi sporadicky, přičemž vůbec nevystupovala jako jejich opora, nedávala jim potřebný pocit lásky a jistoty, naopak je vystavila předčasně a nežádoucí sexualizaci, přičemž realizovaným pohlavním stykem negativně působila na nezletilé při formování jejich zdravého vývoje. Nepochybné je i to, že takového protiprávního jednání se dopouštěla po delší dobu.

34. Pokud jde o zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku, je třeba zmínit, že týráním se ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení rozumí takové zlé nakládání se svěřenou osobou, které se vyznačuje hrubším stupněm necitelnosti, bezohlednosti a určitým trváním, které poškozená osoba pocítuje jako těžké příkoří. Bylo-li přitom provedeným dokazováním zjištěno, že se [REDAKCE] vůči svým nezletilým dětem dopustila jednání popsaneho v bodech č. 1), 2) a 3) výrokové části rozsudku, které spočívá jak v rezignaci obžalované na plnění těch nejzákladnějších rodičovských povinností, tak ve slovní agresi a fyzickém trestání [REDAKCE], resp. dokonce v nepřipustné agresi sexuální, jíž se vůči dětem dopouštěla dlouhodobě, přičemž znaleckým vyšetřením zjištěné a ve výrokové části rozsudku zmíněné projevy syndromu zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte nutno u obou nezletilých dětí klást do příčinné souvislosti s uvedeným dlouholetým nevhodným a necitlivým zacházením ze strany obžalované, nemůže být o přiléhavosti ani v případě této naposledy zmíněné právní kvalifikace žádných pochybností.

35. S ohledem na způsob, jakým si obžalovaná vůči vlastním dětem počínala, je pak třeba mít za to, že z hlediska subjektivní stránky jednala v případě všech uvedených trestných činů v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy způsobem uvedeným v trestním zákoníku chtěla porušit zájem jím chráněný. Protože podstatná část závěrečné řeči obhájkyne [REDAKCE] byla věnována tvrzené absenci tzv. volní složky jednání obžalované, je třeba v této souvislosti připomenout výše shrnuté závěry znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., uzavírajícího, že tzv. rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k předmětnému protiprávnímu jednání byly u [REDAKCE] sice zřejmě sníženy, a to zejména ve znaleckém posudku popsanou anomální osobnostní strukturou, avšak snížení nedosáhlo podstatné intenzity, protože v případě jmenované nelze hovořit ani o zmenšené přičetnosti ve smyslu ust. § 27 trestního zákoníku, natož o tom, že by obžalovaná byla nepřičetná dle § 26 trestního zákoníku. Pokud pak jde o samotnou vůli porušit nebo ohrozit trestním zákoníkem chráněný zájem, u té postačuje, pokud se projeví v jednání pachatele, přičemž nemusí být navenek demonstrována žádným výslovným prohlášením dávajícím najevo chtění způsobit následek předpokládaný uvedeným právním předpisem. V daném případě pak nepochybně vyplývá ze souhrnu obžalovanou prokazatelně učiněných kroků, které vedly k následku popsanému ve výrokové části rozsudku, je zřejmá i z okolností, za kterých se [REDAKCE] předmětného protiprávního jednání dopouštěla. Je-li pak poukazováno na obžalovanou tvrzenou účast [REDAKCE] na sexuální agresí, které musely čelit oba poškození, ani sama [REDAKCE] (jakkoli není její výpověď důkazem, z něhož by bylo možné jakákoli skutková zjištění bez dalšího čerpat) nepopisuje, že by k tomuto jednání byla svým bývalým partnerem nucena, hovoří spíše o účastenství ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Lze tak uzavřít, že za předmětné protiprávní jednání je plně trestně odpovědná.
36. Vzhledem ke shora konkretizované právní kvalifikaci byla obžalovaná v dané trestní věci ohrožena sankcí odnětí svobody na pět až dvanáct let, neboť odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu dle ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku tzv. úhrnný trest, a to podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, což je v dané věci ust. § 185 odst. 3 tr. zákoníku s již uvedenou trestní sazbou. Ve věci soud neshledal žádnou z polehčujících okolností vyjmenovaných v ust. § 41 tr. zákoníku, obžalované [REDAKCE] naopak řada okolností přitěžuje. Projednávanou trestnou činností zásadním způsobem porušila zvláštní povinnosti vyplývající z její rodičovské zodpovědnosti, spáchala ji na více osobách, když využívala bezbrannosti a závislosti obou svých dětí, přičemž v tomto pokračovala po delší dobu. Při ukládání trestu nelze bez povšimnutí ponechat ani skutečnost, že obžalovaná do současné doby nepřijala zodpovědnost za spáchané delikty, které zcela bagatelizuje, přestože ona sama spáchání části závažného protiprávního jednání doznává. Soud přihlédl také k osobě [REDAKCE], která byla doposud trestána jedinkrát, a to v roce 2007 pro trestný čin úvěrového podvodu (trestem odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců, v níž se [REDAKCE] osvědčila), shora popsané míře jejího zavinění a jejím pohnutkám. Při ukládání trestu je třeba samozřejmě přihlídnout také k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, resp. ke způsobu jejího provedení a k jejím následkům. V daném případě se nepochybně jedná o trestnou činnost velmi vysoké společenské škodlivosti, u níž obžalovaná naplnila všechny její zákonné znaky. Zároveň je ale třeba mít na paměti, že zákonné znaky skutkových podstat zločinů znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku pokrývají širokou škálu protiprávního jednání, které může dosahovat různé intenzity (i daleko výraznější než je ta, která byla zjištěna v případě [REDAKCE]). S ohledem na popis jednotlivých skutků, resp. po zohlednění následků předmětného protiprávního jednání, vyplývajících zejména z ve věci provedeného znaleckého zkoumání (zaměřeného na osoby nezletilých poškozených), a po uvážení shora uvedených přitěžujících okolností soud trest odnětí svobody vyměřil dva a půl roku nad dolní hranici zákonného rozpětí, neboť zmíněné přitěžující okolnosti sice vylučují uložení trestu blízko samé dolní hranici zákonného rozpětí, nicméně důraznější potrestání (navrhované státním zastupitelstvím) by soud s ohledem na intenzitu

v rozsudku popsáných deliktů pokládal za sankci nepřiměřeně přísnou. Jak vzhledem k charakteru zjištěné trestné činnosti, tak při vědomí dikce ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku (zapovídacího podmíněné odložení výkonu trestu odnětí svobody převyšujícího tři léta) pak soud rozhodl o tom, že uložený trest odnětí svobody bude obžalovanou vykonán. Trestní zákoník rozlišuje pouze dva typy věznic, do kterých lze odsouzené pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody zařadit, a to s ostrahou, resp. se zvýšenou ostrahou, přičemž [REDAKCE] byla zařazena do věznice s mírnějším režimem, tedy s ostrahou, neboť zákonné podmínky pro jiný postup nejsou v jejím případě naplněny.

37. Pokud jde o zbývající část výrokové části tohoto rozhodnutí, je vhodné připomenout, že ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, resp. byla mu způsobena nemajetková újma, má dle ust. § 43 odst. 3 tr. řádu právo navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalované osobě povinnost tuto újmu v penězích nahradit.
38. Oba poškození prostřednictvím svého zmocněnce v rámci adhezního řízení řádně a včas takovéto nároky uplatnili, přičemž požadovali přiznat nemajetkovou újmu v penězích – [REDAKCE] ve výši 500 000 Kč s příslušenstvím, nezl. [REDAKCE] ve výši 225 000 Kč s příslušenstvím, což odůvodnili především svými duševními útrapami, způsobenými předmětným protiprávním jednáním obžalované.
39. Jak s ohledem na závažnost vzniklé újmy, představující nejen znaleckým zkoumáním konstatované projevy syndromu zanedbaného, týraného a zneužívaného dítěte v případě obou poškozených, ale rovněž újmu na přirozených právech [REDAKCE] a [REDAKCE], umocněnou jejich nízkým věkem v době spáchání předmětné delikvence, resp. při vědomí faktu, že spáchanou trestnou činností obžalovaná poznamenala správný duševní vývoj svých potomků, případně skutečnosti, že děti vinou trestné činnosti matky přišly o své dosavadní rodinné zázemí, nelze uplatněné nároky tohoto druhu nepochybně pokládat za neoprávněné. Otázkou však je, v jaké výši by povinnost k náhradě této újmy obžalované měla být uložena.
40. Dle § 2956 občanského zákoníku platí, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu, chráněném ustanoveními první části zmíněného zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Nemajetková újma se přitom dle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Dle § 2957 přitom způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, kterými mimo jiných jsou úmyslné způsobení újmy či zneužití závislosti poškozeného na škůdci. S přihlédnutím k tomu, jak závažnému zásahu do práv poškozených došlo, v jakém věku se vůči nim daných skutků [REDAKCE], jejich matka, která o ně naopak měla pečovat, dopustila, při vědomí závislosti poškozených na obžalované, páchající projednávanou trestnou činností úmyslně, soud za adekvátní satisfakci tohoto druhu pokládá částky ve výši 400 000 Kč (pro [REDAKCE]) a 200 000 Kč (pro nezl. [REDAKCE]). Oba poškození se sice stali oběťmi hned tří trestných činů spáchaných obžalovanou, oba tím [REDAKCE] vystavila nežádoucí sekundární viktimizaci v podobě jejich účasti na úkonech trestního řízení, ani jeden z poškozených nemohl vlivem trestné činnosti obžalované prožít nerušené dětství, dokonce obě děti musely být odkázány na péči ústavní, nicméně u [REDAKCE] - zjevně s ohledem na její vyšší věk a uvědomění si protiprávního jednání své matky (pokud právě ona poskytuje ve věci stěžejní a ucelené svědectví) - je patrné, že se následek trestné činnosti na jejím duševním zdraví dlouhodobě negativně projevuje, pročež soud jmenované poškozené přiznal (ve vztahu k nároku nezletilého [REDAKCE]) částku dvojnásobnou.
41. Nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích je pak nutno považovat za nárok majetkové povahy, tedy za peněžitý dluh. Dostane-li se přitom povinný s plněním dluhu do prodlení, vzniká poškozenému též nárok na úroky z prodlení. Není tedy důvod, aby nárok na úhradu úroku

z prodlení nebyl přiznán poškozenému požadujícímu kompenzaci za jemu způsobené duševní útrapy. Nárok na úhradu úroku z prodlení vzniká totiž podle § 1970 občanského zákoníku u všech peněžitých dluhů, a to bez ohledu na právní důvod, z něhož vzešly, proto je tomu tak i v případě finanční satisfakce tohoto druhu. Z obecné úpravy obsažené v občanském zákoníku přitom plyne, že rozhodnutí, kterým je nárok na takovéto peněžité plnění přiznán, má charakter deklaratorní a nárok na zaplacení úroků z prodlení tak oprávněnému vzniká již ode dne následujícího poté, co povinného vyzval k plnění, proto uplatnil-li zmocněnec v daném řízení nárok za [REDAKCE] již dne 6. 4. 2022 a za nezletilého [REDAKCE] 5. 5. 2022, s požadavkem na úhradu úroků z prodlení od 13. 4. 2022, resp. 11. 5. 2022, tedy více dní od formálně učiněné výzvy k plnění, není důvodu takovémuto návrhu nevyhovět. Zákonný úrok z prodlení se přitom stanovuje podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., přičemž výše úroku z prodlení odpovídá ročně repo sazbě stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, a to po celou dobu prodlení. U prodlení vzniklého v prvním pololetí roku 2022 tak činí 11,75 % p. a.

42. Vzhledem k tomu, že oba poškození prostřednictvím svého zmocněnce v případě náhrady nemajetkové újmy v penězích požadovali více, než jim bylo přiznáno, odkázal je soud v souladu s ust. § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytky jejich nepřiznaných nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice dne 27. září 2022

Mgr. Jaromír Hájek, v.r.
předseda senátu